

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Nr. 4809 B. ex 1930.

On. Preoțimi Parohiale din Protopresbiteratele Caransebeș și Mehadia, ca formând cercul electoral preoțesc I Caransebeș, pentru alegerea unui deputat preoțesc la Congresul Mitropolitan.

Prea Sfințitul Arhiepiscop vicariu episcopesc Filaret Musta, în baza concluziunii congresuale 20/1927, devenind membru de drept al congresului a devenit vacant mandatul de deputat preoțesc în cercul Caransebeș, care se formează din preoțimea protopresbiteratelor Caransebeș, Mehadia și preoții din centrul Episcopiei.

Avându-se în vedere adresa Prea Venerabilului Consistoriu Mitropolitan ddo 11 August a. c. Nr. 247/1930 M., dispunem alegerea suplitoare a unui nou deputat congresual în cercul electoral I Caransebeș.

Pentru alegerea deputatului preoțesc se defigie **ziua de Joi 11 Septembrie a. c.**, și așa Onorata preoțime din protopresbiteratul Caransebeș și Mehadia, care împreună formează cercul I Caransebeș, fără a aștepta altă convocare să se adune negreșit în 11 Sept. a. c., încă înainte de ora 11 a. m., la locul central care este orașul Caransebeș și aici întrunindu-se în colegiul electoral se purceadă la alegerea deputatului preoțesc, cu observarea dispozițiilor cuprinse în § 19—26 din Regulamentul de procedură la alegerea deputaților congresuali.

Comisar al Consiliului eparhial pentru conducerea colegiului electoral preoțesc este numit Prea On. Domn Andrei Ghidiu protopresbiterul Caransebeșului.

Agendele comisarului Consiliului eparhial sunt normate în §-ii 9, 10, 11 și 12 din regulamentul de procedură pentru alegerea deputaților la Congres, cari paragrafi sună precum urmează:

§. 9. Comisarul Consiliului eparhial e președintele biroului în colegiul de alegere, respective de scrutiniiu, — el designează localul pentru actul alegerii, respective al scrutiniului, deschide și închide ședințele, conduce afacerile și consultările, enunță rezultatul votării, respective al scrutiniului și grijește pentru ordinea bună în colegiu.

§. 10. Comisarul Consiliului eparhial, care se află împiedecat a-și împlini misiunea sa, face numai decât arătare la Consiliul eparhial, restituind tipăriturile, ce i-s-au comunicat, sau îngrijindu-se, ca acela în ziua alegerii respective a scrutiniului, să fie la dispozițiunea biroului.

Ne urmând dela Consiliul eparhial denumirea altui comisar până la ziua alegerii, respective a scrutiniului, — sau intervenind împiedecarea comisarului numai în momentul suprem, chiar la alegere sau la actul scrutiniului, membrii colegiului electoral preoțesc respective ai scrutiniului mirenesc, aleg un supleant al comisarului Consiliului eparhial, care îndeplinește toate agendele comisariale.

§. 11. Împiedecarea pentru comisarul Consiliului eparhial se ivește între altele, îndată ce la votare, respective scrutinare se observă, că și numele lui ocure în rândul candidaților de deputat pentru acel colegiu respective cerc, el însă poate delătura pedeca prin declarațiunea, că nu reflectează la eventualul mandat de deputat, care declarațiune se petrece numai decât la protocolul de alegere, respective de scrutiniu, și atunci alegerea, respective scrutiniul se continuă sub prezidiul lui.

Dacă cu toate acestea, majoritatea voturilor ar întruni-o comisarul Consiliului eparhial, alegerea se consideră de nulă, și în colegiul preoțesc imediat se efectuează alegerea nouă, la care însă pentru comisarul Consiliului eparhial nu se poate vota; iar colegiul de scrutiniu nu estradă condițional, ci subșterne actele la Consiliul eparhial, ca să ordoneze alegere nouă.

§. 12. Comisarul Consiliului eparhial, eventual substitutul său, terminând actul alegerii, respective al scrutiniului așterne Consiliului eparhial protocolul colegiului, într'una cu toate actele, conform §. 25 respective §. 41.

Caransebeș, 28 August 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 4809 B. ex 1930.

Onoratei Preoțimi Parohiale din protopresbiteratele Logoj și Făget, ca formând cercul electoral preoțesc II Logoj pentru alegerea unui deputat preoțesc la Congresul Mitropolitan.

Prin trecerea la cele vecinice a protopresbiterului Dr. Gheorghe Popovici a devenit vacant mandatul de deputat preoțesc în cercul Logoj, care se formează din preoțimea protopresbiteratelor Logoj și Făget.

Avându-se în vedere adresa Prea Veneratului Consistoriu Mitropolitan ddto 11 August a. c. Nr. 247/1930 M., dispunem alegerea supletoare a unui nou deputat congressional în cercul electoral II Logoj.

Pentru alegerea deputatului preoțesc se defige **ziua de Joi 11 Septemvrie a. c.**, și așa Onorata preoțime din protopresbiteratul Logoj și Făget, care împreună formează cercul II Logoj, fără a aștepta altă convocare să se adune negreșit în 11 Sept. a. c. încă înainte de ora 11 a. m., la locul central care este orașul Logoj și aici întrunindu-se în colegiu electoral să purceadă la alegerea deputatului preoțesc, cu observarea dispozițiilor cuprinse în § 19—26 din Regulamentul de procedură la alegerea deputaților congressuali.

Comisar al Consiliului eparhial pentru conducerea colegiului electoral preoțesc este numit Prea On. Domn Sebastian Olariu protopresbiter în Făget.

Agendele Comisarului Consiliului eparhial sunt normate în §-ii 9, 10, 11 și 12 din regulamentul de procedură pentru alegerea deputaților la Congres, cari paragrafi sună precum urmează :

§. 9. Comisarul Consiliului eparhial e președintele biroului în colegiul de alegere, respective de scrutinii, — el designează localul pentru actul alegerii, respective al scrutiniului, deschide și închide ședințele, conduce afacerile și consultările, enunță rezultatul votării, respective al scrutiniului și grijește pentru ordinea bună în colegiu.

§. 10. Comisarul Consiliului eparhial, care se află împiedecat a-și împlini misiunea sa, face numai decât arătare la Consiliul eparhial, restituind tipăriturile, ce i-s'au comunicat, s'au îngrijindu-se, ca acelea în ziua alegerii respective a scrutiniului, să fie la dispozițiunea biroului.

Ne urmând dela Consiliul eparhial denumirea altui comisar până la ziua alegerii, respective a scrutiniului, — sau intervenind împiedecarea comisarului numai în momentul suprem, chiar la alegere sau la actul scrutiniului, membrii colegiului electoral preoțesc respective ai scrutiniului mirenesc, aleg un supleant al comisarului Consiliului eparhial, care îndeplinește toate agendele comisariale.

§. 11. Împiedecarea pentru comisarul Consiliului eparhial se ivește între altele, îndată ce la votare, respective scrutinare se obsearvă, că și numele lui ocure în rândul candidaților de deputat pentru acel colegiu respective cerc, el însă poate delătura pedeca prin declarațiunea, că nu reflectează la eventualul mandat de deputat, care declarațiune se petrece numai decât la protocolul de alegere, respective de scrutinii, și atunci alegerea, respective scrutiniul se continuă sub prezidiul lui,

Dacă cu toate acestea, majoritatea voturilor ar întruni-o comisarul Consiliului eparhial, alegerea se consideră de nulă, și în colegiul preoțesc imediat se efectuește alegerea nouă, la care însă pentru comisarul Consiliului eparhial nu se poate vota; iar colegiul de scrutinii nu estradă credențional, ci subșterne actele la Consiliul eparhial, ca să ordoneze alegere nouă.

§. 12. Comisarul Consiliului eparhial, eventual substitutul său, terminând actul alegerii, respective al scrutiniului așterne Consiliului eparhial protocolul colegiului, într'una cu toate actele, cónform §. 25 respective §. 41.

Caransebeș 28 August 1930.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Astra la Caransebeș.

Caransebeșul cel istoric și cultural de totdeauna se află iarăși în plină pregătire de sărbătoare. De astădată vom asista la triumful de reminență națională a celui mai important așezământ al Ardealului dinainte de unire. Astra, asociația pentru literatura și cultura poporului român va veni pe la mijlocul lunii Octomvrie la Caransebeș să-și țină adunarea generală în cadrele despărțământului de aici. Manifestarea aceasta va fi însă de importanță istorică, punându-se în lucrare reorganizarea acestei instituții, care de astădată, spre demonstrarea evenimentului de unire culturală a tuturor Românilor stă sub patronajul prezidenției de onoare a însuși Majestății Sale Regelui Carol II. În vederea acestor momente de însuflețire națională, P. S. S. Episcopul Caransebeșului Dr. Traian Badescu s'a consfătuț acum o lună cu toți intelectualii orașului asupra organizării de primire a distinșilor oaspeți și de venirea foarte probabilă a însuși Majestății Sale Regelui.

S'au constituit toate comitetele de organizare a festivităților și acestea și-au început deja funcțiunea sub conducerea unui comitet central, prezidat de episcopul diecezan.

Păstrăm încă în sufletele noastre fiorul de admirație față de templul culturai românești de altădată. Ne aducem bine aminte Români de bine de dincoaci de Carpați, cari ne-am însuflețit de îndrumarea acestui așezământ, că la ce importanță a ajuns el dealungul anilor de suferințe, prin răspândirea credinței, în idealul străbun al deșteptării naționale în inimile tuturor Românilor din Transilvania și Banat.

Astra era în ochii noștri un adevărat Astru, care ne vărsa razele de nădejde ale zilelor mari ce aveau să vină.

Și atunci, desigur, n'ar putea fi o mândrie pentru noi dacă ne-am îndepărta de această cetățuie, care a veghiat decenii de-a rândul la desvoltarea culturii și sentimentelor noastre naționale.

Datoria noastră rămâne ca să cinstim și să ne grupăm și pe mai departe în jurul acestui altar de cultură națională, iar pentru reușita grandioasă a festivităților să dăm la o parte toate animozitățile personale și considerațiunile de partid, prezentându-ne în o colaborare armonioasă, ce a caracterizat toate manifestațiile noastre naționale din trecut.

Cu un cuget și un gând să așteptăm aceste zile mărețe.

Aug. Muntean

Iisus și Nicodim.

Într'una din nopțile pururea senine ale Orientului, pe terasa unei case din Ierusalim, stăteau în noapte doi oameni de vorbă.

Liniștea nopții candid înstelată, boarea din atmosferă și mai ales discreția întunerecului, erau agreabile discuției ce se iscase între ei.

Doi oameni, cu două nume, și unul și altul fii aceluiasi popor, preocupat de înalte probleme metafizice. Unul era însă de sus, coborător din farisei, *boier al Iudeilor*, celalalt fiu de popor de rând. Îi unise dorul unei convorbiri; îi unise acelaș gând pentru o convorbire, fără nimica banal. Dimpotrivă, o convorbire care s'a păstrat din veac și până'n veac. Convorbirea dintre Iisus și Nicodim.

Iisus, Fiul Omului, nu făcuse carte la școlile mari. El purta în inimă-i însă înțelepciunea divină. Și mai avea ceceace această inimă primise din patria cerului albastru, cu clima blândă și vegetație bogată, ca o binecuvântare permanentă, binecuvântare a lui Iahvê.

Nicodim copil al unei familiei de boieri, stăpâna știința veacului de atunci; deși conștient de valoarea cunoștințelor sale, vine totuș el la Iisus și-L agrăește cu cuvintele: Rabbi! — Venise *noaptea*, pentruca să nu fie văzut de *fariseii* cari urau și disprețuiau pe Iisus, și fiindcă noaptea este prielnică oricărei discuții importante.

O convorbire sombră, o convorbire cum anele școalelor omenești nu cunosc, iată ce a fost convorbirea dintre ei.

Nicodim surprins de sensul cuvintelor sentențioase — deși atât de simple ale lui Iisus — cere explicații. Nicodim nu știa și nu înțelegea sensul vorbelor eșite dintr'o inimă divină; nu, căci el cântărea orice cuvânt numai cu mintea, așa știau fariseii, așa învățau ei. Și Nicodim era *învățător lui Israil!*

Iar văzând Iisus atâta nepricepere a zis: *dacă cele pământești am spus vouă și nu credeți, cum spunând eu vouă cele cerești, veți crede în ele?*

Iisus era al cerului, El reprezenta ceriul; Nicodim era al pământului. Iisus plutea în zările fericitoare ale Idealului, aducând lumii atmosfera păcii și a înțelegerii depline, Nicodim buchizator al legii, descifra cu metodă insuficient omenească o fericire imperfectă, seacă întocmai ca și litera acelei legi.

Unde dar putea fi înțeles ceriul de pământ? Și totuși Iisus vorbea așa de limpede.

Ca un prooroc, cu glas tainic și cu privilegiile pierdute în zare, El grăi atunci adevărul etern pentru toate veacurile: *și nimic nu s'a scul*

la cer, fără numai cel ce s'a pogorât din cer, Fiul Omului care este în cer. (Matei III, 13)

Cuvintele lui Iisus — adevăr nerăsturnabil de mintea omenească — sunt oarecum consolare pentru inima Lui desamăgita de searbezimea acestei minți. Când El nu găsește înțelegere la *învățătorii legii*, cum va găsi atunci la poporul de rând?!...

...Iisus și Nicodim. Două nume cu două înțelesuri bine distincte. Unul reprezintă *ideia* de om, celalalt *Omul* în sine, unul ceriul, celalalt — nimic!

Ascultați evanghelia sfântă și înțelegeți-L pe Iisus!

Un neam și o credință.

Din încuscrirea Dacilor cu Romanii s'a născut un popor nou, popor creștin: poporul românesc.

Urmașii împăratului Traian n'au putut ține piept hoardelor barbare, cari râvneau la bogățiile Daciei, iar asupra poporului român au început să vină zile grele, zile amare.

Calvarul nou născutului popor român-creștin a început cu anul 271, când împăratul Aurelian și-a retras oștirea din Dacia și poporul român este lăsat în voia sorții. De furia barbarului românul aleargă prin munți și văi să-și caute adăpost; prin cele mai grozave clipe ale vieții veacuri de-arândul a trecut, și în aceste clipe de groază a avut o singură mângâiere și nădejde: Biserica.

Cine altul ar fi putut ține trează dragostea de neam și glie între românii împrăștiați de streini în atâtea ținuturi, dacă nu casa sfântă a neamului: Biserica, care dela plecarea împăratului Aurelian și-a făcut datoria cu vârf și îndesat.

De această casă, a neamului sfântă, unii au început să se depărteze.

Satana fuge de mirosul tămâiei!

Cizmarul, brutarul etc. — „în vis luminați“ încep să propovăduiască Cuvântul Evangheliei, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Îngâmfați și încrezuți deschid Biblia și cu înțelepciunea din vis pe cei nepricepuți îi pun în uimire. „...mulți se fac grăitori în deșert și amăgitori, cărora trebuie a le astupa gura, că răsvrătesc toate casele, învățând cele ce nu se cade“.

La propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu mulți se cred chemați. Oare și-au pus întrebarea și s'au examinat că sunt îndestul de gătiți ca să deschidă Biblia — cartea cărților

— și să o înțeleagă așa, ca din cecece au înțeles ei să poată da și aitora: *hrană sufletească curată*.

Nu!

Fiecare își are rostul său în lume, fiecare chemarea sa.

Totașa — ba încă în măsură mai mare — cel care predică mântuitoarele învățături ale credinții trebuie să aibe expresă chemare spre aceasta. O chemare rânduită după canoanele Bisericii.

Iată răul, aici e buba, și dacă credința noastră strămoșească este religia dominantă în Statul Român, atunci biserica strămoșilor trebuie apărată de toți aceia, cari cu ajutorul străinilor, cu banul Iudei, o ponegresc și se amestecă în grija de mântuire a sufletului românesc.

În Biblie, ca și într'o farmacie, tot ce găsești este de preț dar dacă iai leacul pe nime-rite, în loc să vindeci boala, o învenezi.

Pentru vindecarea bolilor trupești alergăm și cerem ajutorul medicului, iar pentru vindecarea sufletului și a trupului să alergăm la biserică, care a alinat atâtea dureri, a alinat durerea unui neam, căci doctorul sufletelor și al trupurilor a întemeiat-o.

Fiecare la locul și chemarea lui!

De dragul și pentru bucuria întoarcerii a celor ce au fost amăgiți la Cel ce a zis: „Eu sunt calea și adevărul“, să junghiem vițelul cel gras, căci pierduți au fost și s'au aflat, morți și au înviat.

Șirul nesfârșit al crucilor, cari stau de veghe la căpătâiul celor ce și-au jertfit viața pentru întregirea neamului românesc, ne cer: *un neam și o credință*.

Preot Gh. Târba

Să-i cunoaștem mai bine.....!

— primejdii sectare —

În zilele de 2-5 Octomvrie a. c. se vor întruni în orașul Arad într'o conferență regională, delegați baptiști din 5 state europene: Ungaria, Bulgaria, Austria, Jugo-Slavia și Grecia... (Farul Mântuirii, Ianuarie 1930).

Cu scop dublu: 1. de a produce anarhia religioasă și 2. subminarea intereselor noastre naționale, din care rezultă destul de clar primejdia națională, și primejdia religioasă a sectelor. Generalizez și zic „a sectelor“ pentru motivul ce-l voiu arăta aci.

Deplin fiind convinși, că tradiția noastră religioasă este strâns legată ba chiar se confundă cu cea națională, datori suntem să luăm

atitudinea potrivită față de primejdia ce amenință acest patrimoniu, sfântă comoară sufletească, pentru care s'au sacrificat străbunii noștrii, cu atât mai mult cu cât acești farisei cu cosmopolotismul lor țin cu totul deadinsul să distrugă ideea de națiune și deci statul pentru ca în locul lui să întronizeze, o alcătuire, putem spune internațională.

Voesc lucrul acesta pentru a lovi în credința noastră, în obiceiurile noastre, aducând o perfidă învinuire că nu trăim o viață creștină adevărată și că nu călcăm pe cărările moralei adevărate.

Tendința lor, și pentru aceasta lucrează cu mijloacele cele mai iezuitice, este să desfășoare o amarnică luptă de clasă și se opintesc din răpuzeri să argumenteze, că dreapta credință se găsește în cei conduși, în cei de jos. Conducătorii nu trebuie să existe, sau dacă există nu pot avea în inima lor pe Christos. Ca consecință: ...despărțirea de credința lor religioasă.

Sectanții sunt cei mai primejdioși colportori ai ignoranței, ai inculturei, semănători de intrigi și defaimători de lege și de neam. Față de aceste tendințe prin care se seamănă disprețul ordinei și autorității, după îndemnul Sf. Ap. Pavel din ep. către Romani, trebuie „să ocrotim legea și neamul din toate puterile noastre“.

N'avem decât, pentru a ne convinge despre adevărul celor afirmate mai sus, să privim la modul cum sunt răspândiți sectarii în țara noastră și vom observa următoarele: că focarele sectare sunt la periferia țării, cu scopul de a ține vecinic în agitație spiritele; că majoritatea conducătorilor sunt străini cari înșeală în modul cel mai mârșav vigilența autorităților.

Deși sectarii se prezintă sub diferite nuanțe, totuși se sprijinesc reciproc, căci secte de alt nume se prezintă sub mască baptistă sau adventistă, pentru a putea ține întruniri, știind că prin lege aceștia se bucură de libertate.

Observăm de asemenea că doctrinele sectarilor nu sunt tipărite în „mărturisiri“ ori în broșuri, aceasta pentru a nu se vedea adevărul lor scop, dar care foarte bine se vede din faptele lor și în sfârșit observăm că un alt scop mult mai apropiat, este ruperea legăturilor între turmă și păstor, prin semănarea discordiei, pornind dela cugetarea că „bate-voiu păstorul și se vor risipi oile“.

Toate aceste scopuri ascunse, dăunătoare intereselor noastre religioase-naționale, pe drept ne îndeamnă să zicem cu Ap. Pavel că acești bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, călcători de cuvânt, zavistnici sunt ca aceia cari știu că nimic bun nu sălășluește în inimile lor

pentru că nu fac binele ce voesc ci răul pe care nu voesc acela fac și dacă fac ce nu vreau să fac atunci păcatul care locuște în ei îi îndeamnă să facă lucrurile acestea (Rom 7₁₈₋₂₀) Și „dacă învață cineva pe oameni o învățătură deosebită și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Christos și de învățătura ce duce la evlavie, este plin de mândrie și nu știe nimic ba are încă boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte din care se naște pisma, clevetirile, bănuelile rele, zadarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și cari cred că evlavie este un izvor de câștig; — fereste-le de acești oameni“. (Timotei I. 6₃₋₅)

Aceștia sunt sectarii noștrii, asupra cărora vom reveni, pentruca opinia creștină să cunoască primejdiile ce ne amenință. Să nu încălzim la sân vipera ce poartă pe limbă veninul dușmăniei.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Religia vechilor Greci

(Continuare)

Pe zeul omeric dar nu vre-o necondiționată desăvârșire, vre-o ridicare — în toate privințele deasupra omului, îl prezintă ca atare, ci acea însușire, care îl deosebește mai ușor de om, adecă nemurirea și o tinerețe permanentă. Cum dar nu sunt din eternitate, ci sunt și ei născuți, fără o tinerețe perpetuă nemurirea n'ar avea valoare. Dacă omul omeric ar dobândi și el nemurirea, și el s'ar transforma în zeu. Și aceasta s'ar și întâmpla în cazul că s'ar nutri cu hrana zeilor. Calypso într'una îi sugerează acestea lui Odysseus. Sunt de altfel cazuri, că oameni muritori au devenit zei, așa Leucoteia, care înainte fusese om muritor, este cinstit ca zeu al valorilor mării, Zeii n'ar fi nemuritori, dacă nu s'ar nutri cu ambrosie și nectar. Și nu numai ei zeii ca atare sunt nemuritori, ci tot ce le aparține lor, ce este a lor, deci lucrul mânilor lor, îmbrăcăminte, locuința și ustensilele. Căii lui Achille încă sunt nemuritori, avându-și originea dela Boreas și harpia Podarge.

Că zeii fințjal sunt nemuritori, se dovedește și prin jurământul cel mare al acestor zei. Zeul omeric jură anume pe Styx, pe râul infermului, când jură cu tărie. Cu aceasta vrea să spună, că de și-ar călca jurământul, e gata să piară în apele Styxului, adică să-și jertfească nemurirea și cu ea caracterul său divin.

Omul omeric nu are încă ideie de providență divină, nu-și închipuește de zeii săi că ei ar governa lumea cu dreptate, pe bază de prin-

cipii sigure și de legi eterne, dară recunoaște că ei dispun de soarta popoarelor și a țărilor. Bune-rele, toate deopotrivă dela ei mâneacă. Se vorbește anume de *soarta* care dispune de viața omenească, de *fatum*, dar acestea nu sunt niscaiva puteri supracerești, ci puteri cari depind de zei, identificându-se uneori cu aceștia. Așa de pildă în absența lui Poseidon, pe urma intervenției Athenei, zeii înșiși hotărăsc reîntoarcerea lui Odysseus. Moartea lui Patrocle sau a lui Hector încă sunt urmări ale unor sentințe divine. *Soarta* deci depinde de voința zeilor. Totuși obvin uneori cazuri că această soartă pare mai tare decât unul sau altul dintre zei. Poseidon bună oară nu poate împiedeca reîntoarcerea lui Odysseus. Ceeace însă e caracteristic, Zeus niciodată nu este supus sorții. Soarta mai ades apare ca voința lui Zeus, hotărîrea lui anticipată, iară zeii sunt executorii acestei hotărîri. Încearcă totuși uneori zeii, ba câteodată chiar și oamenii, să ocolească soarta, dar aceasta nu-i reușește nimănui. Ce e mai mult nici chiar însuș Zeus nu poate să revină asupra unei sorți pe care a încuviințat-o el, — chiar de ar vrea — căci prin aceasta și-ar periclita puterea lui proprie și ar servi exemplu rău celorlalți zei. Toată întâmplarea din Iliadă și Odysseie se bazează pe împlinirea voinței lui Zeus și Omer nu cunoaște soarta *care* ca putere personală, stă chiar deasupra lui Zeus. Numai preocupările religioase ale vremurilor următoare separă pe Zeus de calitatea lui de distribuitor al soartei omenești, formând din aceasta acea putere, stăpână pe Zeus, putere personală și neîndurătoare, Moira.

(Va urma).

ȘTIRI

Serbătoarea Sfințelor Paști în 1931. După hotărîrea Sfântului Sinod, în înțelegere cu Patriarhul Ecumenic, Sfințele Paști ale anului viitor se vor prăznui la 12 Aprilie. Aceasta este data Paștilor din Paschalia veche (30 Martie), așezată la data corespunzătoare a stilului îndreptat. Deci Paștile se vor prăznui la data veche a Paschaliei.

Hârtii noi de 100 Lei. Banca Națională face cunoscut că în scurt timp va emite bancnote noi de 100 Lei. Baniile noi vor circula împreună cu cei vechi cari se găsesc în circulație. Bancnotele noi vor purta stema nouă a țării.

Termenul de schimbare al biletelor de bancă de 5 și 20 Lei s'a prelungit până la 15 Septembrie inclusiv.

Icoane sfinte se lucrează în atelierile tipografiei eparhiale din Râmnicul Vâlcea. Până acum au apărut două icoane și anume, una reprezentând chipul Maicii Domnului și alta a Mântuitorului Christos. Comenzile se pot face direct la Sfânta Episcopie a Râmnicului-Noului Severin.

† **Ioan Hernea.** Pretorele plasei Reșița a adormit în Domnul Marți în 2 cor.

Înmormântarea s'a făcut Joi în Caransebeș. Au luat parte numeroși intelectuali din Reșița și jur, dovadă de simpatia largă, de care defunctul s'a bucurat.

Odihnească în pace!

Poșta Consiliului Eparhial.

Oficiile Parohiale din tractul protopresbiterial al Caransebeșului restanțiere să înainteze de urgență costul volumului de poezii trimis cu No. 320 Șc. ex 1830.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial se scrie licitație minuendă pentru zidirea casei parohiale ort. rom. din Cerna protopresbiteratul Buziaș, pe ziua de 5 Octomvrie 1930 ora 9 a. m. în localul casei culturale.

1. Prețul de esclamare este 239.960 Lei, având comuna biserică să dea cărămida, materialul lemnos și acoperământul.

2. Planul, devizul de spese și condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial.

3. Licitanții se obligă a depune în bani vadiul de 10% din prețul de esclamare.

4. Antreprenorul pe care va rămânea lucrarea va solvi proiectantului suma prevăzută în deviz pentru elaboreatele tehnice.

5. Spese și cheltueli comuna biserică nu rebo-nifică nimănui.

6. Comuna biserică va preda lucrările aceluși antreprenor în care va avea mai multă încredere.

7. Contractul încheiat va avea valoare pentru antreprenor îndată după încheiere, iar pentru comuna biserică după aprobarea forului bisericăsc.

8. Spesele cu încheierea contractului și timbrele cad în sarcina antreprenorului.

Cerna, din ședința consiliului parohial ținută la 8 August 1930.

Silviu Mloc
paroh-pres.

Nicolae Bută
notar.

CONCURSE.

În baza ordinului Prea On. Oficiu protopresbiterial ort. rom. din Bocșa-montană, dtdo 26 Ianuarie 1930, No. 48 ex. 1930, se escrie concurs, pentru ocuparea postului de paroh, la parohia a III (treia), vacantă de clasa a II-a din Bocșa-română, protopresbiteratul Bocșa-montană, cu termen de recurgere, de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială, după care alegândul-preot va suporta, toate sarcinile publice.
2. Birul și stola uzuată.
3. Alte venituri accidentale din parohia a III. (treia)
4. Alesul paroh este îndatorat a catihiza la școala primară din loc, fără altă remunerație, din partea comunei bisericesti.
5. Casă parohială nu este. De locuință se va îngriji alesul paroh.
6. Dela reflectanți, se cere cvalificațiune de clasa II (doua).

Reflectanții din alte eparhii, pentru a fi luați, în lista de candidare, au a produce permisiunea Prea Sf. Sale Episcopului nostru diecezan.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs, adresate consiliului parohial din Bocșa-română, Prea On. oficii protopresbiterial ort. rom. în Bocșa-montană și să se prezinte în vre'o Duminică ori sârbătoare, cu prealabila incuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie; dar nici decum în ziua de alegere.

Bocșa-română din ședința consiliului paroh. ținută în 25 Martie 1930.

Petru Vucu

președinte.

2-3

George Muntean

secretar.

În conțelegere cu mine: Petru Ieremia adm. parohial.

*

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistor diecezan dtdo 12 Martie 1930 No 1469 B 1930 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia I. de cl. II. devenită vacantă prin decedarea preotului Corneliu Puticiu din comuna Coștei (Kustilj) Jugoslavia, protopresbiteratul Vârșetului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 30 jugere pământ arător și fânețe după care alesul preot va suporta sarcinile publice.
2. Stola uzitată.
3. Neștiind casă parohială, alesul preot se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recusele lor conform regulamentului pentru parohii adresate comitetului parohial din Costei (Kustilj) prin Prea On. Oficiu protopresbiterial din Vârșeț (Vrșac).

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în sfânta biserică în vre'o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă numai cu incuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua de alegere.

Coștei, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Martie 1930.

George Milola m. p.

preș. com. parohial

1-3

Iliia Maleta m. p.

not. com. parohial

În conțelegere cu mine: Traian Oprea protopresbiter,

La **Librăria diecezană din Caransebeș**
se pot comanda următoarele

Cărți de Religione

de **Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea**

întocmite după Programa analitică ministerială a învățământului primar sancționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iulie 1925 pentru

1. Școalele de copii mici și clasa I a școalei primare Lei 10.—
2. Clasele II și III ale școalei primare „ 10.—
3. Clasa IV a școalei primare „ 10.—
4. Clasele V, VI, și VII ale școalei primare „ 15.—
5. Cursul de adulți și șc. de ucenici „ 10.—

Cărțile sunt aprobate de Consiliul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului și anume: cele de sub 1—4 cu Nr. 4482 din August 1928, iar cea de sub 5 cu Nr. 6156 din 30 Noemv. 1928.

No. 1919 execuțional 1930 G.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștință publică în senzul legii articolul LX. din 1881 și 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă următoarele ș. a. un bufetar cu etajer val. 500 lei, 2 tave de tablă niche-lată 400 lei, și alte mișcătoare dela poz. 1-66 din proc. verbal care în urma decizului No. 2154 din anul 1930 al judecătoriei de ocol din Teregova s'au execvat în favorul execvatoarei Cooperativa de credit „Lucea-fărul“ din Mehadia repr. prin avocatul Dr. Pavel Ilescu din Teregova, pentru încasarea capitalului de 130.000 Lei — bani și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 28.735 Lei — bani se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efeptuirea acestei licitațiuni, pe baza decizului Nr. 1919/1930 G. al judecătoriei de ocol din Teregova se fixează termenul **pe ziua de 20 Septembrie anul 1930 la orele 2 p. m. în comuna Bogoltin** și toți cari au voe de a cumpăra sunt invitați prin acest edict, cu observarea aceia, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii LX. din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 130.000 lei — bani capital, dobânzile cu 15% socotind din 1 Aprilie 1930 iar spesele până acum staverite de 25.464 lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost execvate de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Teregova, la 26 August 1930.

Ștefan

delegat jud. de ocol

Publicațiune.

Nr. 10/1930 Com.

Comisiunea delegată cu deciziunea judecătorei mixte Caransebeș, secția cărților funduare din 22 August 1930 No. 2459/1930 cf. pentru înlocuirea cărții funduare a comunei Glimboca aduce la cunoștință publică, că lucrările pentru înlocuire în baza Legii XXIX din 1886, XXXVIII din 1889 și XVI din 1891 se află în curgere, și că lucrările în comună se vor începe în ziua de **15 Septemvrie 1930**. La acest termen se va începe identificarea parcelelor de carte funduară și de cadastru. Ziua când comisiunea va începe celelalte lucrări, se va comunica primăriei.

Deci se invită toți aceia :

1. cari referitor la introducerile de carte funduară de până acum voiesc a face vre-o întâmpinare, să se prezinte la timpul său înaintea comisiunei, și să prezinte actele doveditoare ;

2. Toți aceia, cari referitor la vre-un imobil de carte funduară își formează vre-un drept de proprietate, ca până la termenul fixat să ceară și să obțină la autoritatea de carte funduară intabularea dreptului său de proprietate, sau cu actul apt pentru intabulare, să se prezinte înaintea comisiunei, sau întrucât nu ar poseda acte, să se silească a câștiga datele cerute de §. 15-18 legea XXIX din 1886 și §. 5. 6. 7. 9. din legea XXXVII din 1889, cu acelea să se prezinte înaintea comisiunei, sau să insiste ca proprietarul de carte funduară, verbal să recunoască înaintea comisiunei transmiterea imobilului, și să își dea învoie la intabularea dreptului de proprietate. Altcum pe această cale nu vor putea a-și valida dreptul de proprietate, și vor cădea și dela scutirea de timbru și de taxe ;

3. Toți aceia în a căror favoare este intabulat un drept de ipotecă, sau alt drept încetat a fi intabulat în cartea funduară, tot așa și proprietarii acestor imobile se invită să ceară radierea acestor drepturi, sau să se prezinte înaintea comisiunei și verbal să consimtă la radierea acelor, altcum cad dela scutirea taxelor de timbru ;

4. Toți aceia în a căror favoare este intabulat în cartea funduară un drept de ipotecă, arendă sau închiriere cu o prioritate înainte de anul 1890 și doresc trecerea acelor drepturi și în cartea funduară definitivă ce se va întocmi, ca cererile lor netimbrate să le înainteze la cartea funduară în termen de 60 zile socotit dela a 3-a publicare în *Buletinul Justiției*, sau să se prezinte înaintea comisiunei și verbal să ceară menținerea acelor, căci în caz contrar, acele drepturi se vor considera de prescise, și în coalele de carte funduară definitivă nu vor fi trecute.

Caransebeș, la 30 August 1930.

Lazarel

Director de carte funduară

Leo Pető

Judecător

Redactor responsabil: **Nicolae Cornean**

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericească ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericești

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

11

Caransebeș, Str. Ghețariei 4.

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemmer“, cea mai bună farbă, ce apără

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume, aproape de centru. — Apaduct lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă: Administrația „Vilei Doboșan“ în Băile Erculane.